

Doorleren, de basis voor volwaardig leven. Hoe Corjuconi dat benadert

Met kinderen alleen basisonderwijs te geven help je ze echt niet naar een volwaardige toekomst. Vaak heeft dat zelfs een negatief effect. Kijk maar naar wat er in ons eigen land aan de hand is met de vele schoolverlaters zonder enig diploma. Toch is dat wat meestal gedaan wordt in ontwikkelingslanden dankzij allerlei hulpprojecten leren jonge kinderen daar leren schrijven en rekenen. Maar na zo'n basisopleiding houdt het dan helemaal op. De kinderen zoeken het daarna maar zelf uit.

Hoe doen wij dat bij Juconi? Wij delen de gedachte dat onderwijs een wezenlijk middel is om kinderen (en daarmee de maatschappij) vooruit te brengen. Maar dan moet je het wel goed doen. Als voorbeeld moge ons Corjuconi-tehuis in Palmira Valle gelden. Om aan de programma's van Corjuconi deel te mogen nemen verlangt de leiding van de pupillen dat zij naar de school gaan die naast het tehuis ligt. Vervolgens dienen zij de middelbare school en een beroepsopleiding te voltooien. Voor de meer getalenteerde kinderen maken wij het mogelijk dat zij naar een H.B.O. opleiding of universiteit kunnen gaan. Op het ogenblik volgen er nu vier van onze pupillen die al op heel jonge leeftijd bij Corjuconi kwamen zo'n voortgezette studie.

*Julian Orlando Pineda
(op de foto dertien jaar oud)
is nu negentien jaar en studeert
bouwkunde op de
Nationale Universiteit in
Palmira Valle -
Colombia*

*Nelly Marcela Molina
(tien op de foto) studeert
rechten sinds 2005*

*Deze foto is van Jennifer
Renteira op veertienjarige
leeftijd. Zij is nu achttien en
studeert Fysiotherapie
in Cali-Colombia*

*William Andres Molina
(hier twaalf) studeert
informatica op de universiteit
in Cali-Colombia*

De gedachte die hier achter zit is dat de kinderen zelf een plaats in de maatschappij gaan bekleden. En dat zij, als zij klaar zijn, op hun beurt gaan bijdragen aan het welzijn van kinderen die in dezelfde beroerde situatie verkeren als zij indertijd deden. ☀

Padrino's bezochten hun pleegkind in Colombia

Het gebeurt niet zo vaak dat padrino's (financieel pleegouders) hun aangenomen ahijada (pleegkind) in levende lijve meemaken. Voor Edu en Dicky van Pijlen was het dan ook een heel roerende ontmoeting met hun ahijada Katherine toen zij haar in februari van dit jaar voor het eerst ontmoetten. Speciaal daarvoor waren zij naar Zuid Colombia gereisd. Hoe het hun bevalen is leest u in hun eigen brief hieronder weergegeven. Katherine is nu tien jaar en al van heel jongs af in het Plan Padrino opgenomen als ahijada van Edu en Dicky. ☀

Zij schreven ons na hun bezoek aan Corjuconi in Palmira Valle onderstaande brief:

Edu en Dicky van Pijlen ontmoetten hun pleegdochter Katherine Erazo en haar moeder op hun eerste dag in Colombia

Op bezoek bij de familie Erazo in Benedicta

Pleegouders, ouders, Katherine en haar zusje Karen samen op de foto

Den Haag, maart 2006

Lieve allemaal,

Wat hebben jullie ons beiden verwend toen wij op bezoek waren in Colombia. De bijzonder hartelijke ontvangst bij de ontvangsthal van het vliegveld in Cali en daarna in het huis met alle medewerkers en kinderen. Alsof jullie al jaren op ons hadden gewacht. Zo'n gastvrijheid hebben we nog niet vaak meegemaakt. Koffie kregen we bijna onmiddellijk. Eten en fruit zo veel we wilden en het smaakte voortreffelijk!

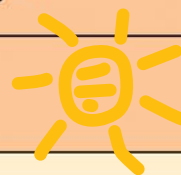
Ons pleegdochtertje Katherine waar we zo naar verlangd hadden om haar in onze armen te sluiten, werd direct naar ons toegeduwd. Het arme kind wist niet wat haar overkwam toen ze de "wildvreemde, zwetende mensen" moest omarmen. Geen wonder dat ze totaal overdonderd was en blij dat mamma al snel bij haar kwam.

Ook de spontaniteit van de andere kinderen heeft ons diep geraakt. De volgende dag al een muziekkuitvoering ter ere van ons. We hebben genoten! Niet alleen van de muziek, de dansen, de elastische benen en voeten van de jongens, die de meest onmogelijke passen uitvoerden, maar ook het gezang van de beide jongens, die echt Colombiaanse muziek ten gehore brachten. Fantastisch!!! Hebben jullie ook een beetje plezier beleefd aan het dansen van deze twee ouwe mensen? Wat fijn dat we bij Katherine thuis mochten komen. En wat de ontvangst daar hartverwarmend. Niet alleen van haar zusjes maar ook van vader, moeder, opa en oma en alle anderen.

Ons bezoek aan Colombia en met name aan Corjuconi zal altijd in onze gedachten blijven als een flonkerende edelsteen, die nooit verloren gaat.

Heel hartelijk dank!!!!

Edu en Dicky van Pijlen

Wilt u zelf informatie over ons Plan Padrino, belt u dan even naar: 070 - 365.56.50.